

„Danstereu“

et halvugentlig Uvbeds- og Oplysningsblad for det danske Folk i Amerika.

udgivet af

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE, Blair, Nebr.

„Danstereu“ udkommer hver Onsdag og Fredag.

Pris pr. Margana i de forenede Stater \$1.50; til Udlandet \$2.00.

Bladet betales i Forstud. Bestilling, Betaling, Adressforandring og alt andet angaaende Bladet adresseres:

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE, Blair, Nebr.

Redaktør: Harald Jensen.

Entered at the Post Office at Blair, Nebr., as second-class matter.

Advertising Rates made known upon application.

„Danstereu“

bliver sendt til Subskribenter, indt i udtv. f. l. g. Døgnlige modtages af Udgiverne og af Gæd er betalt. i Overensstemmelse med de forenede Staters Postlove.

Naar Værterns hender sig til Folk, der avorter i Bladet, enten for at købe hos dem eller for at lase Ulyngninger om det avorterende, bedes de a tid omtale, at de lase Ulyngningerne i dette Blad. Det vil være til genfældig Rætte.

Hvorfor skulle vi holde kristelige Børneskoler.

af L. A. Laurson, Racine, Wis.

Under Martsmdet i Albert Lea blev der blandt andre fæaaende Komiteer og fæaa nedfat en Komite til at arbejde for et bedre Skolevæsen inden for vort Samfund, særlig med Henfyn til Børneskoler, samt til Udarbejdelse af Lærebøger.

Som Komit. Formand tillader jeg mig hermed at fremkomme med nogle Tanker om, hvorfor vi skulle holde kristelige Børneskoler.

For en Ordens Skyld vil jeg inddele eller samle det om følgende Punkter.

Hvorfor vi skulle holde kristelige Børneskoler.

1. Guds Ord paabyder det.
2. Vor Kirkes Daabstritual fremholder det som en Pligt.
3. Den forenede danske evgl.-luth. Kirkes fremtidige Bestaaen afhænger deraf.

Naar en Sag skal bæres frem, gælder det om at den har gode Fortællere; thi derpaa beror i det væsentligste Sagens helbige Udfald. Naar det nu angaar en Sag inden for den kristne Kirke, kunne vi ikke fæaa en bedre Fortællere end Herren selv gennem sit aabenbarede Ord, hvorigennem han har meddelt os sin Vilje. Derfor maa vi først se: hvad siger „Striften“ om denne Sag? Hvad siger Guds Ord om den kristelige Børneskole?

1. Guds Ord paabyder den.

I 1. Mof. 18, 18—19 ses af Herrens Ord til Abraham: „Thi jeg sender ham, at han skal fæaa sine Børn og sit Hus efter sig, at de skulle bevare Herrens Vej i at gøre Retfærdighed og Dom, paa det at Herren skal lade det komme over Abraham, som han har lovet ham,“ at Betingelsen for Fortællersens Ophævelse ligger i, at Abraham underviser sine Børn og sit Hus, for „at de skulle bevare Herrens Vej i at gøre Retfærdighed og Dom.“ Paa den anden Side ses ogsaa, at Børnens Undervisning er en Forpligtelse for Trosløvet: „Thi jeg sender ham.“

Endvidere ses det af Steber i den hellige Strift som: 2. Mof. 12, 24—27; 13, 8; 5. Mof. 6, 7, 20; 11, 19—23; 31, 12—13; 32, 46—47; Sal. 78, 6—8; Ef. 38, 19; Joel 1, 3.

Guds Ord, som det findes paa disse forannævnte Steber i Striften, viser os, at atter og atter indstærker, paalægger og formaner Herren sit udvalgte Folk til at undervise Børnene baade om de hellige Skrifte, deres Opdrivelse og forbilligelse Betydning, samt Fortællersens hellige Ophævelse. Fra det nye Testamente maa nævnes Matth. 28, 18—20: „... og lærerne dem at holde alt det, jeg har befaleet eder.“ Mark. 10, 14: „Lader de smaa Børn komme til mig og formener dem ikke...“ Joh. 21, 15: „Røgt mine Lam.“

Uf disse Herrens Ord burde det være indlysende for ethvert troende Mennefte, at Børnene skulle undervises i den kristelige Børnelærdom, skulle undervises i Guds Ord efter Regelen, som anvist er: Mindes hvad Herren har friet os fra „Herren udførte os af Ægypten, af Trælles Hus, med en vældig Haand,“ og hvad han førte os til, „et Land, der flyder med Mælk og Honning.“ Hvad vi af Naturen er, og hvad vi i den hellige Daab af Guds Raade blive til.

Der kan siges og bliver sagt: Ja, men vi undervise jo vore Børn. Vi have Søndagskoler, Lørdagskoler og Feriekoler. Gør vi fæaa ikke for Børnens kristelige Undervisning, hvad der med Billighed kan forlanges? Ja, bare det fæaa endda var S. S. hvor Børnene virkelig fik den kristelige Børnelærdom; men i det Steb bliver ikke blot et, men mange Steber Søndagskoletiden benyttet til teledelig UUC-Undervisning, i Stebet for efter Striften: „At lære dem at holde alt det jeg har befaleet eder.“

Det er godt med de forannævnte Steber rigtigt drevne, og vi maa være Herren taknemmelig, at vi ere naaede fæaa vidt; men vi maa ikke blive staaende derved; thi det er ikke tilstrækkeligt.

Hvorledes taler Herren derom? Han siger: „Du skal indstærke dine Børn dem (Bødene, Skrifterne og Befalingerne: 5. Mof. 6, 1—5) og tale om dem baade naar du sidder i dit Hus, og naar du gaar paa Væjen, og naar du lægger dig, og naar du staar op“ 5. Mof. 6, 7.

Heraf og af lignende Steber fra „Striften“ ses det, at Herren ingensinde har undervist sit Folk om, at den kristelige Børnelærdom skal indskrænkes til Søndagsbrug alene; men meget mere efter „Striften“ Ord“ være en Søndagsdag.

Endvidere taler Striften hos Mart. 10, 14: „Lader de smaa Børn komme til mig og formener dem ikke.“ Mon Herren kan mene saadan en lille Søndagsvisit paa ½ Times Tid? Nej, han mener, hvad han har sagt hos Matth. 28, 20: „Lær dem at holde alt det, jeg har befaleet eder.“ Disse Ord ere den kristelige Børneskoles Grundlov, og deres Ophævelse fæaa ikke ved et fligtigt Rensflab, men det maa læres og tilegnes daglig. Ja, som Jesus siger til Peter, Apost. Joh. 21, 15: „Røgt mine Lam.“

Siger Herren os dog ikke atter og atter som i fordums Dage: Du skal fæaa dine Børn dem. Vi behøver fæaa ikke at være i Tvivl om, hvad Herrens Mening er med en kristelig Børneskole; men som Luther siger: „Det fæaa alligevel ikke; thi det er et Guds Bud.“ Ja saaledes taler Luther og det ligger, at komme der berimod et Menneftebud om Undervisning i et eller andet verbøligt fæaa, fæaa har det anderledes Sandfærdighed for at blive efterkommet. Hvorledes, — mon disse Luthers Ord fæaa ikke kunne anvendes i vort Samfund?

Se hvor omhyggelig man er for at fæaa Børnene ind i og ten til, hvad der kan opbæge og fremme verbølig Visdom og blive en Rætte til verbølig Dugtigbed og Væbære og stabe gode og dugtige Borgere. Herren siger dog: „Herrens fæaa et Visdoms Begyndelse og Rumbstøb om den hellige og Fortællers“ Ordsp. 9, 10, og for at blive „dugtiggjort til al god Gerning“, maa man fæaa den hellige Strift fra Barndommen (2. Tim. 3, 15—17).

Ja, der gøres store Kraftanstrengelser de 5 Dage om Ugen for den verbølige Undervisning. Se et Regnskab eller rettere nogle Forholdstæll: 5 Timer om Dagen og 5 Dage i Ugen giver 25 Timer egentlig anvendt paa verbølig Kundskab, 2 Timer om Lørdagen og ½ Time om Søndagen giver 2½ Time om Ugen til Barnebetjens Hensyn til Jesus, dets Røgt og Væje (Joh. 21, 5) og dets Oplærelse i „alt det jeg har befaleet eder.“ Af saadanne Forholdstæll kunne vi ikke drage anden Slutning, end at verbølig Kundskab anses for det væsentligste for Barne. August Herman Francke, født 1688, fæaa saare højt som Pædagog, er dog af en anden Mening. Han siger: „Hovedsagen er ikke Meddelelse af disse Kundskaber; tværtimod, Undervisningen er underordnet under Opdragelsen, hvis Formaal er Opbyggelse af Guds Rige i Barne's Hjerte.“

Han sætter ikke Forholdet mellem Guds Kundskab og verbølig Kundskab som 2½ til 25, hvilket i Sandhed er en lav Verbøftællelse af den verbølige Sjæl. Den fæaa heller ikke Maal med Herrens: „Hvad gavner det et Mennefte om han vandt den ganste Verden, men tog Stabe paa sin Sjæl? Eller hvad kan et Mennefte give til Bederlag for sin Sjæl?“ Matth. 16, 26. (Sluttet.)

De Styrrende.

„Stal De rejse Vest?“ spurgte en folid fæaa, middeleddende Mand, med et aadent, velbilligt Ansigt, der var isprængt en Del Viljekraft.

„Ja, og De?“
„Jeg rejser til Klondyke.“
„Til Klondyke?“
„Ja, jeg har været der fire Sommer, Kommeren er dejlig der, men fort.“
„Hvor opholder De Dem fæaa om Vinteren?“

„Da bor jeg paa min „ranch“ og Farm i det vestlige Kansas.“
„Hvem styrer fæaa „ranch“en naar De er borte?“
„Jeg har tre Sønner paa 17—19—21 Åar.“
„De er lidt unge til at styre fæaa meget.“
„Ja, men Mutter styrer Drengene.“
„Det er ikke altid fæaa lei for en Moder at styre en Flot Dreng, naar Faderen er borte.“

„Jeg fandt hende øst paa en Gang for mange Åar siden. Hun var lidt fin paa det. Men hun lærte at ride og styre en „ranch“ fæaa godt som jeg; men fæaa en „læsa“ lærte hun aldrig.“

„Alligevel maa det være svært, baade for Dem, og dem hjemme med den Rejse til Klondyke hver Sommer.“
„Jeg tabte for nogle Åar siden nogle Tusind Dollars, og fæaa mente jeg, at jeg vilde se at fæaa dem igen i Klondyke.“

„Hil De dem fæaa?“
„Ja, det er min sidste Sommer i Klondyke. Jeg afhænder nu hvad jeg har der, og fæaa bliver jeg hjemme.“
„Har De flere Børn?“
„Ja, jeg har en Datter.“ — her standbilde han brat. Der kommer nogle underlige Trætninger om Munden. Døgnene fæaa af de klare Draaber, der dog fordunder Synet. — Wi fæaa os lidt, mens Døgnene læres og Munden gæaa kommer i Orden igen. „Lille Ven“ tænker jeg ved mig selv, „her er vi nok ved Centrum.“

„Lidt efter siger jeg: „De har en Datter?“
„Ja, hun er 15 Åar, og hjælper sin Moder.“
„Hun kan vel ogsaa ride?“
„Jeg læste en Graa „Bony“ for 95 Dollars til hende for et Par Åar siden. Hun vil altid vinde en 20—30 „rod“ paa Milen for den bedste af hendes Brødre.“

„Men hun skulle jo ogsaa lære andet.“
„Hun spiller Piano og fæaa for hele Huset, men hun skal i Skole, naar jeg kommer hjem. Vi har en dugtig fatalt Stole i nærmeste By, men jeg fæaa ikke Katolikkerne, for de har fæaa mange Afguder.“
„Har de Afguder?“
„Ja, de bebor jo til Josef og Marie og fæaa en Masse andet helt ned igennem. Det er ikke andet end Afguder. De ender med at blive Gæddinger og glemmer den eneste fæaa Guds.“

„Hvad skal Deres Datter lære i Skolen?“
„Ja, hun skal nok lære mange Ting, som jeg ikke fæaa noget til; men jeg vilde gerne, hun skulle lære Historie, for det er det bedste af det hele. Der fæaa man Bested om al Ting. Har De læst om Napoleon den store?“
„Ja, hun var en dugtig Mand.“
„Hun skulle have været 6 Tommer højere, det havde været bedre for ham. Alexander de Alexander den store? Husker De, hvor han slog den sine Verfertonge, og tog alle hans toftbare Ting? Alexander var ikke fin paa det, han lignede nok mest en „cowboy“ fra Vesten.“

„Hvad siger De fæaa om Luther i Bøoms?“
„Luther var en Kærnefæaa. Underligt at statolikerne ikke blev helt ødelagt. Men Mennefter vil ikke ud af Bøgnen.“
„Ja, ikke alene talte Luther Sandhedens Sag, mens han levede, men paa Wartburg overfæaa han Bibelen og den har talt siden.“

„Det var haardt for Luther paa Wartburg.“
„Hvad mener De?“
„Jeg mener for saadan en Karl at fæaa stange ind, det bur fæaa ikke. Johannes den Døber kneb det ogsaa for, da han blev spærret inde. Den Slags Folk skal have Frihed til at reparere lidt paa den gamle Verden, den behøver det haardt nok,“ vedblev den uforberberlige Frihømsmand.

„Har De ikke været mange for at sætte Livet til i Klondyke, som fæaa mange andre?“
„Nej, fæaa ikke. Der er een, der vaager. Og fæaa — Trætningerne om Munden kom igen. —
„Og fæaa?“
„De bebor for mig der hjemme. Min Datter har været et forunderligt Barn fæaa lille af. Wi ender bebor, — aa ja, — men hun fæaa næsten altid, hvad hun bebor om, og hun sagde til mig, da jeg rejste første Gang: „Vær du nu bare trog, Fader.“

Jeg vidste godt, hvad hun mente. Hun mener, hun kan fæaa den alsmægtige Gud til at tage sig af mig, naar jeg fæaa derude, og det tror jeg nu for Vesten ogsaa, hun kan. Hun er lidt overspændt. For nogle Åar siden fæaa vi en ualmindelig Snestorm, som tog en Del af vore Kreaturer, men den tog næsten alt fra vor fattige Nabo Frants, som

nylig havde begyndt en „ranch“. Min Datter var den Gang 9—10 Åar og havde 4 Kalve — dejlige Kalve. Saa fæaa hun en gammel Hest, jager Kalvene over til Frants og fæaa, at han kunde beholde dem. Ingen vidste noget om det; før hun kom hjem igen og fortalte, at hun havde givet Frants sine Kalve. Jeg blev lidt vred paa den Tøs i Njebfæaa — hun kunde da have talt om det først — men der var jo ingen Ting at gøre ved det nu, og om Aftenen tællede jeg Gud for hende, og bad om, at hun maatte vedblive som hun havde begyndt — naturligvis ikke blive ved at give Kalve borte, men —

„Ja, men naar hun ikke maa give Kalve borte eller lignende, fæaa kan hun jo ikke blive ved, som hun har begyndt.“
„Ved De, hvad jeg har lovet mig selv?“
„Nej.“
„Det var den Dag, jeg tog mit første „claim“ i Klondyke, da tænkte jeg: Derfom det lykkedes, fæaa skal Barnefæaa have nogle Penge, som hun maa gøre ved, lige hvad hun vil. Det er gæaaet godt alt sammen. Nu naar jeg fæaa solgt, skal hun have 500 Dollars, 100 Dollars for hver Sommer. Gad vidst, hvad hun vil gøre ved dem — Frants trænger ikke længer; for al Ting lykkedes for ham, da han fik de fire Kalve.“

Na, vi samtalede adskilligt mere, men da jeg senere tog et Opgør, kom det til at se saadan ud: „Ranch“en der nede i Kansas er som en lille vel-fæaa Stat i Staten. Styreren fæaa omtrent saaledes ud: Fæaa styrer Mutter — Mutter styrer Drengene — Drengene styrer alle de fæaa derude paa „Ranch“en. Datteren hjælper sin Moder, spiller og fæaa for hele Huset og fæaa — styrer hun fæaa. Det sidste er ikke just, som det skal være, men naar ingen ved det, fæaa gør det vel ikke fæaa meget.

Ar. Anker.

„Danst-Amerikanf.“

Vestjaalet. Forleden fæaa den velkendte Formand for „Lumberharden“ i Elk Horn, Ja., Mr. Rasmus Hansen, ud paa en Vestfæaa. Han skulle besøge sin Datter Margrete Bruha i Enumaclo, Washington.

Men i Omaha, hvor den lange Excursion's Billet skulle have været leveret, var Tiden bleven fæaa ringe, at Agenten bad Rasmus Hansen vente til han kom til Lincoln. Just som Rasmus Hansen da var kommen op i Toget, mærkede han, at hans Tægnebog var borte — med ca. \$80. Det var uden Tvivl set i Trængslen hene ved Jængangsdøren til Bøgnen.

Nu var gode Raad dyre, men af maatte hun igen, og da han ikke kunde udpege nogen bestemt som Tyven, maatte han opgibe Haabet om at fæaa Pengene tilbage — og om denne Gang at fæaa besøgt Datteren og Sviger-sønnen.

Rasmus Hansen rejste fæaa hjem til Elk Horn, men her er han senere bleven smuttet overtalet af Bøns Forretningsmand, idet disse mente, at han ikke skulle gæaa Glip af den paatænte Rejse og derfor overrakte ham de til Rejse tilstrækkelige Beløb.

Til Danmark. Med „Norge“ afrejste forrige Tordag to blandt New York's Standnæder bekendte Mænd: den danske Typograf Carl Hansen og den norske Arkitekt Johannes Sørensen. Hr. Carl Hansen agter at blive hjemme i det gamle Land; men det gaar vel fæaa ham som med mange andre yngre Mænd, der rejser hjem med samme Forfat — et Par Åar hjemme, og fæaa er de her igen, fæaa „Norbhjet“.

Bedrer sig. Vor Landsmand, Mr. Alfred Jacobsen, vendte hjem fra det spanske Fæaa med nedbrudt Helbred og har, som tidligere omtalt, for at gendvinde sin Sundhed, opholdt sig i New Mexico, hvor han fik en Ansættelse som Stovinspæktor. Nu er han rejst til Oregon med en af Regeringens Landmaaler-Expeditioner. Hans Bekendende er i Fig. „A. P.“ en Del bedre.

Kendte Navne. Inspektør ved Ny Carlsberg Bryggeri Hr. Poul C. Poulsen, som for et Par Åar siden opholdt sig her i Landet for at studere amerikanske Bryggeriforhold og gennemgik et Kursus ved Wahl & Genius' Bryggeriskole i Chicago, er i Fig. „Chi. P.“ af Dr. Carl Jacobsen udnævnt til Overinspektør paa Ny Carlsberg.

Danmark og Udstillingen i St. Louis. København, Aug. 12. Kommissærerne for Verdensudstillingen i St. Louis, Alexander Commons og Hugo Collins, ber i

nogle Dage har opholdt sig i København, har modtaget mange Kæfter fra danske Fabrikker om, at disse vil udstille deres Produkter. Et fuldstændigt dansk Mejeri, med Kær og Rædfæaa, vil blive den fornemste Del af Danmarks-Udstillingen. Der lægges fæaa fligge Planer om at arrangere flere Ekspeditioner til Udstillingen fra Danmark, Sverrig og Norge. De to Kommissærer er nu afrejst fra København til Kristiania og Stockholm.

Danmark vil laane herovre. København, Aug. 14.—Danmark vil i en nær Fremtid optage et nyt Statslaan paa 40 Millioner Kroner. Det fæaa af Regeringen bærer paa amerikanske og franske Bankierers Hjælp ved Laanets Tegning.

Arresteret. En dansk Dreng i Racine, Wis., almindelig fæaa den Navnet af „Stimpy“ Nelson, fæaa arresteret som Hødding for en organiseret Tvebænde der har brudt ind i Jernbanevogne og fæaaet Frugt og Vandmeloner, men det er i Fig. „F. A.“ forøvrigt ikke første Gang at Knagten er i den Rætte.

Tilfældekommen. Thorvald Høegaard, en 14 Åars Dreng i Racine, Wis., var forleden Aften ude at se et tilfældig Circus og fik ved samme Lejlighed en fæaa Tælpæl stude ind i Benet, fæaa han maatte bringes hjem i Ambulance-Vognen.

Eksplosion. Den 21-årige C. Groth, der arbejder i Freemans Dampfæaafabrik i Racine, Wis., tom forleden meget alvorlig til Stabe ved sin egen Ulyngtighed. En Staal-Beholder skulle males indvendig; i hver af dens Endar var der nogle Huller fæaa fæaa, at han netop kunde fæaa sin Haand med Penselen berinde. For at være sikker paa, at det var forsvarlig gjort bæddte han en hel Del Maling ind i Cylindren og rullede den dugtigt; flutelig fæaa han en tædt Støbtstik igennem et af Hullerne og fæaaede ind ad et af de andre; i samme Støbtstik fæaa en Eksplosion, hvorved Groth fik sit Ansigt og Døgnene samt den ene Arm stærkt forbrændt. Malingen indeholdt en betydelig Del Naf-fæaa, der er meget let antændelig. Om hans Syn kan reddes er i Fig. „A. P.“ tvivlsomt.

Hadersgave. Fra New York Castle, Wash., meddeles til „Danstereu“, at vor Landsmand C. C. Andersen, som i 12 Åar har været General-Superintendent ved Pacific Mining Co.'s Miner, har taget sin Af-fæaa. I den Anledning blev der anstillet en stor Fæaa, der viste hvor opholdt Mr. Andersen er i Egnen. Der blev overrakt ham et Guldur med Stæbe til en Værdi af \$380. I Korrespondancen hedder det: „Den store Forfæaaing var bevaaget, fæaa vel som C. C. Andersen selv, han, paa hvis Ansigt der aldrig var set en Skygge af Frygt i de brændende eller sammenfæaaende Miner, hvor han altid var første Mand til at gæaa ind og fæaa Mand til at gæaa ud, naar det gjaldt at redde Mennefter. Han levede af Tid selv Redningsarbejdet med en Sættelighed, som var enestæaaende, og uden at overle eller forglemme den mindste Entelighed. Minefæaaet har før bæaaet Andersen ved en Grindingsgæaa for Ledelsen af Redningsarbejdet ved Branden og den totale Ødelæggelse af Coal Creek Minen, den største Mine i Staten. Redningsarbejdet varede da i 7 Timer — til den sidste Mand var bragt ud, og ikke et Liv gik tabt.“

C. C. Andersen har den Glæde, at de for Tiden har hans gamle Fæaa, Dannebrogsmænd Anders Kristian Andersen fra Grindfæaa ved Varde, paa Besøg hos sig.

Stolbet ihjel. En dansk Mand ved Navn Chris Jørfen, der arbejder i Swifts Pæaainghus i South Omaha, fik i Lørdags Morges en frygtelig Død. Han var i Fig. „b. d. Pioneer“ bestæaaet omkring et af de store Kar, som kænfttes til at fæaa, da hans Fod pludselig gæaa og den Ulykkelige fæaaede paa Hovedet med i det togende Vand. Saa hurtigt som muligt blev han bragt til South Omaha Hospital, hvor alt, hvad der var muligt, blev gjort for at lindre hans Smerte. Af fæaa hans Liv var umuligt, men først to Timer efter indtraadte Døden.

Chris Jørfen, der var ca. 40 Åar gammel, efterlæaaer en Hustru og to Børn.

Sølvbriluv. Jes Christensen og Hustru i Ballard, Wash., fæaaede d. 30te Juli deres Sølvbriluv i deres Hjem under livlig Deltæaaelse fra deres talrige Vennekreds. Der blev overrakt Sølvbriluvparret et smutt Sølv-Kæffervejce. Sangforeningen „Norden“ møbte frem manføaaet og

gav det afholdte Gæaaepar en Serenad. Der indløb talrige Ulyngninger fra fjern og nær, saaledes fra Sølvbrudens Forældre i Danmark. Deres fæaaende Sønner erindrede ogsaa Dagen. Fra den ældste, der er anfat ved Great Northern Banen, og for Tiden er i British Columbia, indtraf Brev og en Gæaa. Den næstældste, som nu er paa et to Mars Togt i Alaska, glæaaede ogsaa sine Forældre med en Ulyngning og en smut Gæaa.

Briluv. En dansk Mand i Ottawa, Can., Mr. C. Marker, havde den 14de ds. Briluv med en Datter af Pastor Garret ved St. Lufes Kirke ber i Bøen.

Falst Arrestation. Wi meddelte i forrige Uge efter „d. d. Pioneer“ om en dansk Mand ved Navn Mar Hummelgaard for at have pæaaet Jden i Laurigens og Andreasens Restaurant.

Hummelgaard, der giver det allerbedste Indtryk af at være en pæaa og retfæaa Mand, er absolut ustyrlig i den Forbrudelse, hvorfor han var anklaget, og det ser ud til at være en alfor stærk Fantasi, i Forbindelse med noget andet, der lod den svenske Politibetjent arretere Hummelgaard.

Hummelgaard har de allerbedste anbefalinger fra Folk, lo mon af pæaa, og det tog da ogsaa kun Døgnen nogle fæaa Minutter at tale med ham og fæaa fæaa til fæaaende ham. Som Bevis paa den Behandling, ustyrlig Mand i Omaha kan være udfæaaet for fæaa isperatigke Politimænds Side, fortjener, fæaa „d. d. Pioneer“, det at nævnes, at det unge Mennefte blev fæaaet ind i en Celle mellem æftens Pæaa. Da han forlangte at fæaa telefoneret til Folk, der kunde gæaa i Kæaaion for sig, lo mon af pæaa, og da han senere paa Dagen blev alvorlig fæaa, nægtede man at gæaa ham en Læge, og først sent paa Aftenen, da han befæaaede i sin Celle, gæaa man ham en Stof at fæaa pæaa, og lod ham senere fæaa Lægehjælp.

Hummelgaard agter at anlæaae en imod Politibetjenten og hans Kæaaionist, og agter ligeledes at anlæaae Politibetjenten for at have været brufet da han arreterede ham.

Hjemme. En dansk Mand i St. Louis, Ole Petersen, fæaa et stort Dampskæaa, besøger i denne Tid Danmark. Mr. Petersen er født i Nordbøgnen og udbæaaede som ganske ung i 1868, og siden da har han ikke været i Danmark. Han er Medgarant for St. Louisudstillingen 1903 og arbejder under Opholdet i Danmark for at interessere sine Landsmænd for Udstillingen.

Mærkelig Sygdom. Charles A. Olsen, der er Kæaa paa Mitchell's Vognfabrik i Racine, Wis., blev forrige Mandag angrebet af en stærk Hæaa, som det ikke var ham muligt at standse. Han fik fæaa i Fig. „F. A.“ hele Ræaaen uden at fæaa Søvn i Døgnene og fæaa blev der hentet Læge og Manden fik Medicin og Indsprøaainger, men lige lidt hjæaa det. Hæaaen lod sig ikke fæaa, endfæaa det ene Middele efter det andet blev fæaaet, og da Olsen ikke var i Stand til at tage Ræaaing til sig, ej heller fik Søvn i fæaafulde 10 Døgn begyndte Lægerne at fæaae for hans Liv. Den æftede Dag tog Sygdommen dog en Vending til det bedre og nu er han forfæaaet rasf igen om end fæaa og ubæaaet efter sin lange Fæaa. Olsen, der er en brav Mand af dansk Herkomst, er Ungkar. I Fæaa fæaa han have været gift, og Briluvet var allerede bestemt, men fæaa fik hans Forlovede gæaaoppende Øvinsfot og bæaa fæaa senere pæaa Hospital.

Pæaa Besøg. En dansk Mand ved Navn Petersen fra Esbjerg opholder sig i Fig. „d. d. Pioneer“ i disse Dage i Omaha for at undersøge Forholdene for Anlæaaet af en større Kort- og Proppe-Fabrik.

Lhnebjæaa. Bertrand, Nebr., August 9. Under det stærke Tordenvejr sidste Nat slog Lynet ned i J. A. Petersens Læbe omtrent tre Mil nordvest for Bertrand. Baade Læbe og Stæaa nedbræaaede tilfæaaet alt det indfæaaede Korn. Desuden indbræaaede to Hæaa, Rædfæaa, Vøgne, Seletøj o. f. v.

Denne bjæaa. Bertrand, Nebr., August 9. Under det stærke Tordenvejr sidste Nat slog Lynet ned i J. A. Petersens Læbe omtrent tre Mil nordvest for Bertrand. Baade Læbe og Stæaa nedbræaaede tilfæaaet alt det indfæaaede Korn. Desuden indbræaaede to Hæaa, Rædfæaa, Vøgne, Seletøj o. f. v.

Denne bjæaa. Bertrand, Nebr., August 9. Under det stærke Tordenvejr sidste Nat slog Lynet ned i J. A. Petersens Læbe omtrent tre Mil nordvest for Bertrand. Baade Læbe og Stæaa nedbræaaede tilfæaaet alt det indfæaaede Korn. Desuden indbræaaede to Hæaa, Rædfæaa, Vøgne, Seletøj o. f. v.

Denne bjæaa. Bertrand, Nebr., August 9. Under det stærke Tordenvejr sidste Nat slog Lynet ned i J. A. Petersens Læbe omtrent tre Mil nordvest for Bertrand. Baade Læbe og Stæaa nedbræaaede tilfæaaet alt det indfæaaede Korn. Desuden indbræaaede to Hæaa, Rædfæaa, Vøgne, Seletøj o. f. v.

Denne bjæaa. Bertrand, Nebr., August 9. Under det stærke Tordenvejr sidste Nat slog Lynet ned i J. A. Petersens Læbe omtrent tre Mil nordvest for Bertrand. Baade Læbe og Stæaa nedbræaaede tilfæaaet alt det indfæaaede Korn. Desuden indbræaaede to Hæaa, Rædfæaa, Vøgne, Seletøj o. f. v.

Denne bjæaa. Bertrand, Nebr., August 9. Under det stærke Tordenvejr sidste Nat slog Lynet ned i J. A. Petersens Læbe omtrent tre Mil nordvest for Bertrand. Baade Læbe og Stæaa nedbræaaede tilfæaaet alt det indfæaaede Korn. Desuden indbræaaede to Hæaa, Rædfæaa, Vøgne, Seletøj o. f. v.

Denne bjæaa. Bertrand, Nebr., August 9. Under det stærke Tordenvejr sidste Nat slog Lynet ned i J. A. Petersens Læbe omtrent tre Mil nordvest for Bertrand. Baade Læbe og Stæaa nedbræaaede tilfæaaet alt det indfæaaede Korn. Desuden indbræaaede to Hæaa, Rædfæaa, Vøgne, Seletøj o. f. v.

Denne bjæaa. Bertrand, Nebr., August 9. Under det stærke Tordenvejr sidste Nat slog Lynet ned i J. A. Petersens Læbe omtrent tre Mil nordvest for Bertrand. Baade Læbe og Stæaa nedbræaaede tilfæaaet alt det indfæaaede Korn. Desuden indbræaaede to Hæaa, Rædfæaa, Vøgne, Seletøj o. f. v.

Denne bjæaa. Bertrand, Nebr., August 9. Under det stærke Tordenvejr sidste Nat slog Lynet ned i J. A. Petersens Læbe omtrent tre Mil nordvest for Bertrand. Baade Læbe og Stæaa nedbræaaede tilfæaaet alt det indfæaaede Korn. Desuden indbræaaede to Hæaa, Rædfæaa, Vøgne, Seletøj o. f. v.

Denne bjæaa. Bertrand, Nebr., August 9. Under det stærke Tordenvejr sidste Nat slog Lynet ned i J. A. Petersens Læbe omtrent tre Mil nordvest for Bertrand. Baade Læbe og Stæaa nedbræaaede tilfæaaet alt det indfæaaede Korn. Desuden indbræaaede to Hæaa, Rædfæaa, Vøgne, Seletøj o. f. v.

Denne bjæaa. Bertrand, Nebr., August 9. Under det stærke Tordenvejr sidste Nat slog Lynet ned i J. A. Petersens Læbe omtrent tre Mil nordvest for Bertrand. Baade Læbe og Stæaa nedbræaaede tilfæaaet alt det indfæaaede Korn. Desuden indbræaaede to Hæaa, Rædfæaa, Vøgne, Seletøj o. f. v.